

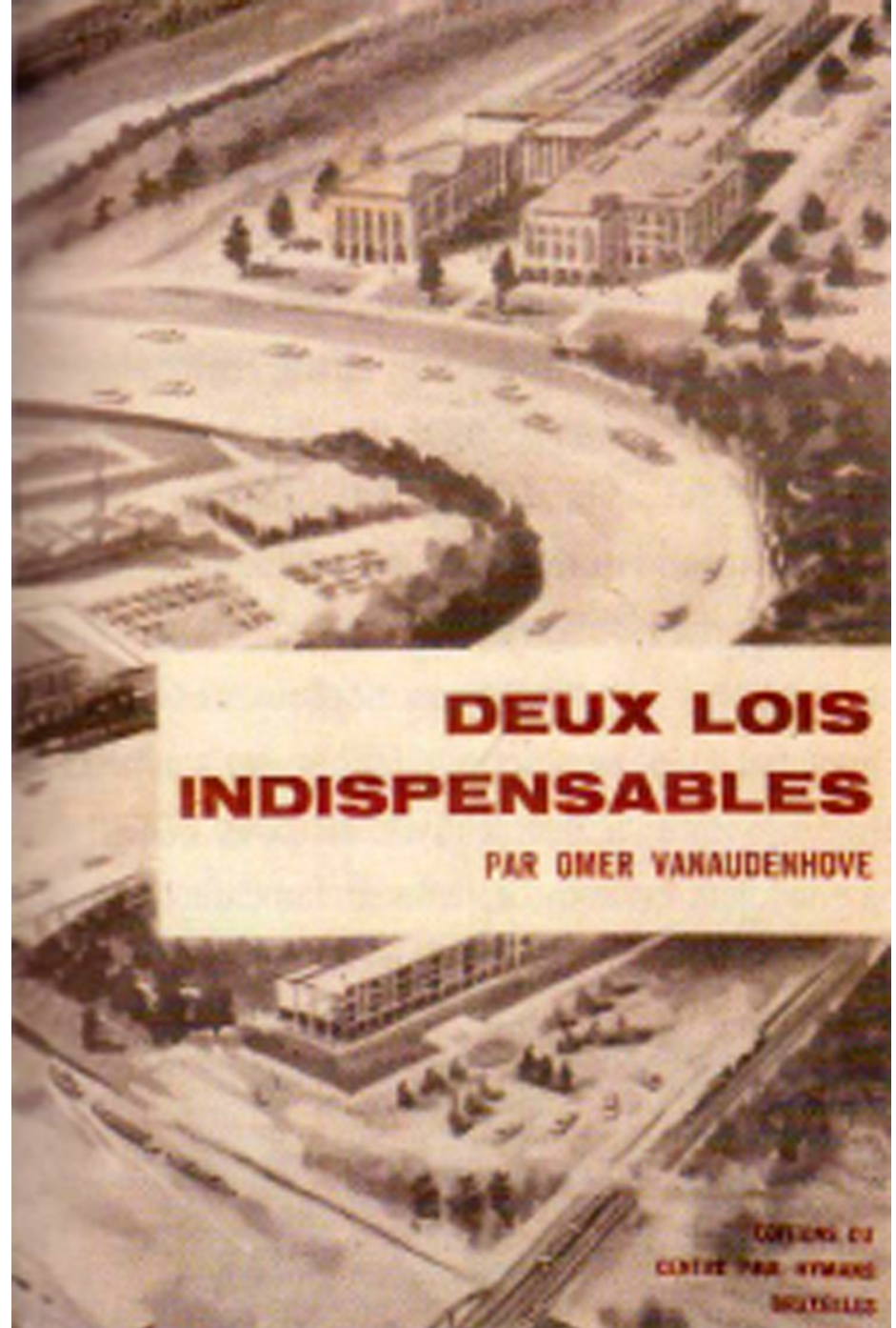
VRP SYMPOSIUM

“DE WET VAN 29 MAAART 1962, VIJFTIG JAAR LATER”

Brussels, Vlaams Parlement, 22 maart 2012

Pierre Laconte - Voorzitter Stichting voor stedelijk milieu,
Voorzitter International Society of City and Regional Planners
(2006-09), Adjunct Kabinetschef Vicegouverneur van Brabant
voor Stedenbouw in Brussel-Hoofdstad (1963-66)

De wet werd op enkele maanden tijd goedgekeurd door het parlement. Dat was het gevolg van een bijzonder doeltreffende strategie van de vastgoedsector, ondersteund door de Regering.

Artikel 25 gaf de eigenaar die de helft van een bepaalde oppervlakte bezat, bijvoorbeeld een huizenblok (soms minder), het recht belast te worden met de uitvoering van de voor de ruimtelijke ordening vereiste werken met het recht tot onteigening over te gaan. Dat kwam neer op de instelling van een particulier onteigeningsrecht.

Artikel 55 verleende de aanvrager van een bouwvergunning het recht om tegen de weigeringbeslissing van de “gemachtigde ambtenaar” (handelend namens de staat) bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad (een lokaal bestuur) in beroep te gaan. Het beroep tegen een beslissing van de hogere overheid werd dus uitgeoefend door een ondergeschikt bestuur, dat dichter bij de kiezer staat. Het is dus niet verwonderlijk dat, onder meer in Brabant, ongeveer vijftig procent van de beroepen gunstig werd beoordeeld.

Artikel 37 kende bovendien onder bepaalde voorwaarden een schadevergoeding toe in de gevallen waarin het bouw- of verkavelingverbod een einde maakte aan het gebruik waarvoor een goed ‘normaal bestemd’ is.

Artikel 25 bevorderde de afbraak van volledige huizenblokken, gevolgd door leegstand tot er een ontwikkelaar opduikt. Des te meer dat er een zeer lage fiscale druk is om blokken niet leeg te behouden.

A contrario, rond het Kasteleinplein van bouwprojecten voor een heel huizenblok, werden de kavels van de traditionele wijk gebruikt om kleine bedrijven aan te trekken, evenals gebouwen met een gemengde functie (handel en wonen). Dit principe bestaat en werkt bijvoorbeeld in Kopenhagen. Het verplichte behoud van de kavels laat bovendien een in de tijd gespreide graduele bebouwing/herbebouwing toe.